

Vypalování zabíjí hudbu

Pochybuji, že se mezi námi najde někdo, kdo rád neposlouchá hudbu nebo nemá svou oblíbenou zpěvačku či interpreta, za kterého by „dal ruku do ohně“ a jehož desky moc rád poslouchá. Jenže, můžete dát opravdu ruku na srdce a říct, že pro něj děláte opravdu to nejlepší? Jsou jeho cédéčka ve vaší fonotéce originální, zakoupená v obchodě, nebo přepálená či stažená z internetu? Kopírování je samozřejmě pochopitelné z finančních důvodů, ale při svém rozhodování bychom neměli zapomínat na samotného interpreta, o něhož jde. Chcete, aby ještě dlouho vydával desky? Kupujte jeho disky, nekopírujte... Když se jeho alba přestanou prodávat, on jako zpěvák skončí – a nebude mu nic platné, že davы lidí mají jeho nahrávky doma zkopírované... Proto se nad osudem jeho kariéry zamýšlejte tak, že zvážíte pro a proti nakupování originálních CD... Ani já si nekupuji v žádném případě pouze „originálky“, ale u své oblíbené osobnosti nikdy neváhám – a navíc se mi vždycky odvděčí skvělým bookletem.

Průzkum na naší škole ukázal, že výhradně originální CD si pořizuje pouze 5 procent studentů, jen občas dalších 5 procent a zbylých 9/10 přepaluje. Je to sice alarmující, ale okem optimisty vidím, že ještě není všechno ztraceno.

TOMÁŠ KOMÍNEK (sexta)

Nic není nemožné

A máme tu opět rubriku našich nedokonalých studentů:

- Učitel si při diktování látky všimne, že žák už píše po obalu sešitu. „Za chvíli budete psát po rolích toaletáku, ne?“
- V hodině češtiny. Učitel: „Studenti, co znamená interpunkce?“ Studentka, která se při otázce bavila a zřejmě přeslechla písmena, odpoví: „Já vím, to je, když přerušíte těhotenství.“
- V zeměpisu. Studentka: „A pane učiteli, tohle pohoří už nemá nejvyšší vrchol?“

BARBORA USTOHALOVÁ (septima)

Přijďte se pobavit

So 28. ledna – Sokolský ples v Hrušovanech, hraje kapela Sonet, vstupné v předprodeji 30,- Kč, na místě 60,- Kč. Akce se uskuteční v sokolovně. Vstup samozřejmě jen ve společenském oděvu.

Pá 17. února – Ples Gymnázia Židlochovice. Prodej vstupenek od čtvrtka 26. ledna v budově gymnázia.

So 18. února – V Hrušovanech na sokolovně vystoupí písničkář Václav Koubek. V Blučině se uskuteční hasičský ples.

Bližší informace ke koncertům v Uherčicích a v Hrušovanech budou až po uzávěrce, zveřejníme je na internetu (<http://intelekt.gymnzidlo.cz/>).

JITKA ŠAFÁŘOVÁ (septima)

inTELEkt. Časopis studentů Gymnázia Židlochovice, Tyršova 400. Vychází měsíčně. Grafická příprava: Barbora Helmová a Martin Svoboda. Jazyková úprava textu: Antonín Továrek. Cena 3 Kč.

ČASOPIS STUDENTŮ GYMNÁZIA ŽIDLOCHOVICE

Milí čtenáři,

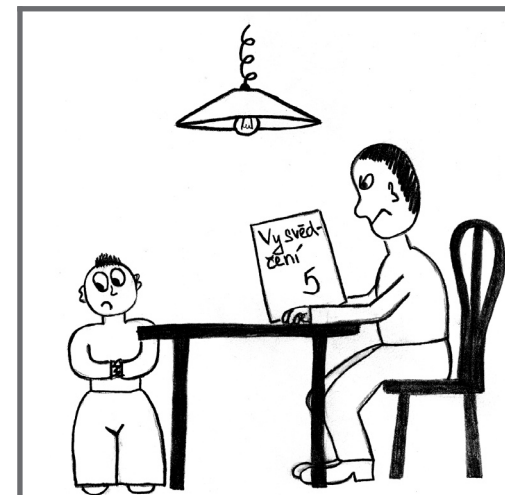
koukám, jak ten čas letí – zpíval kdysi pravidelný medailista Zlatého slavíka Václav Neckář v době, kdy rodiče našich současných gymnazistů byli zhruba ve věku svých dnešních ratolestí. Koukáme, jak ten čas letí – a máme tady pololetí!

Pololetní vysvědčení je druhá nejvýznamnější klasifikační událost každého školního roku (hned po vysvědčení závěrečném, a nepočítáme-li maturitu, která se týká jen osminy studentů). Proto jsme mu v tomto čísle věnovali patřičnou pozornost. S vysvědčením je spjata tajenka naší tradiční křížovky na prostřední dvoustraně, je k němu zaměřena naše nynější anketa, a když jsme týden před uzávěrkou zjistili, že nám chybí naplnit ještě asi tři strany časopisu, vytáhli jsme na stůl téma „Vysvědčení“. Nesvazovali jsme se předem žádným společným slohovým či literárním útvarem – a za půl druhé hodiny bylo na světě několik úvah, pár povídek, a dokonce i jedna pohádka. Nejzdařilejší z těchto výtvorů vám teď předkládáme ve druhé polovině tohoto vydání.

Už poněkolkáté a opakovaně a stále znovu se obracíme na všechny studenty i vyučující na naší škole s výzvou, aby se také zapojili do tvorby časopisu inTELEkt, aby se s ostatními podělili o své zážitky a zkušenosti ze školních i mimoškolních akcí, nebo přispěli ke zpestření grafické stránky listu vtipnou kresbou. Zarazil nás také žalostně nízký počet řešitelů naší vánoční křížovky. Snad to už příště bude lepší...

V každém případě přejeme všem čtenářům inTELEktu plno hezkých pocitů při úterním pololetním bilancování a úspěšný vstup do druhého pololetí školního roku 2005/2006.

REDAKCE

**Ale tati, víš, jak to vždycky říkáš...
Hlavní je, že jsme všichni zdraví!**
Kresba: ZDENKA MÁCOVÁ (septima)

Nepíšeme do šuplíku (Z vlastní literární tvorby)

Vzpomínka

Všichni to znáte, co je to ztráta.
Vždy bolí, ať první je a nebo pátá.
Někdo ztratí lásku, někdo ztratí víc,
lhář je ten, co říká „já neztratil nic“.

Byl jednou jeden kamarád, co jen pro mě žil,
jeho očím velkým, modrým by každý uvěřil.
Když mi někdo ublížil, hned se s ním chtěl prát,
neznala jsem nikoho, kdo by ho neměl rád.

Když jsem byla šťastná, i on se na svět smál,
vždycky když jsem plakala, to on mě objímal.
Věřte nebo nemusíte, já znala anděla,
pak ale stalo se něco, co jsem nechtěla.

Možná se teď ptáte, co mohlo se stát,
jestli mě pak opustil, když měl mě tolik rád?
Osud to tak chtěl, asi mělo to tak být,
Tam, kam patří andělé, on musel odejít.

Věřit bylo snadné, teď už snadné není,
život už je takový a lidé se mění.
Nemám srdce z drahých kovů, ale ani z ledu,
pro své ztráty neplakat – to já nedovedu.

NELA FEJTOVÁ (sexta)

Basketbalistky

Naše zlatá děvčata a srdíčka jakbysmet,
mají ruce ze zlata obehrají celý svět.

JAKUB JOCHLÍK (prima)

(Basketbalistky ČR se vloni staly mistryněmi Evropy a těsně před Vánocemi byly vyhlášeny třetím nejlepším sportovním kolektivem naší země za rok 2005. Letos na ně čeká mistrovství světa v Brazílii.)

Člověk versus příroda

Můj první příjem energie v každodenním shonu obstarává káva, ke které nesmí chybět ani čerstvé, ještě tiskem vonící noviny. Samozřejmě nejlepším poutačem všech redakcí, a právě taky jejich vzájemným bojem o čtenáře, je co nejpoutavější titulček. Většina prvních stran bohužel oplývá titulkou typu: Smrt řidiče! nebo Přírodní katastrofa! či Politik přistižen...! Pro oko teprve probuzené jsou tyto události nepřijemným startem do nového dne. Život se sice nedá žít tak, aby se nic nedělo, ale kam až sahá ona míra „žít“?

Svět byl přece stvořen pro žití lidí, zvířat, rostlin. Snad to tak bylo původně myšleno, že pro člověka jsou tu zvířata, pro zvířata rostliny... Všechno má svůj účel. Bohužel na tohle souznění člověk brzy zapomněl a s darem mozku, který se s rostoucím věkem Země také rozrůstal, začal vymýšlet, jak tento nudný koloběh změnit. Například začal kácet les za účelem přístřešku. Ten mu byl po čase malý, a tak začal stavět větší a lepší, až namísto jednoho jich tu bylo sto. Spolu s tím se stavěly i dílny, manufaktury, továrny. Místo, kde se dříve pásla zvěř, se zavalilo kamením a betonem, místo zeleně, která nám dobrovolně tvořila vzduch, jen umělá tráva a kouř.

Ani nemusím jmenovat všechny ty lidské činy, díky nimž se společnost dostala tam, kde je nyní. To i v případě, že to myslela dobře. Je neuvěřitelné, čeho jsou lidi schopni pro pokrok. Netvrdím, že vždy jde všechno bez narušení, ale už jen odhozený papírek - tak primitivní věc, jako udělat dva kroky a hodit ho do koše. Když už i tohle je problém...

Uplyne pár dní a tyto činy jsou sečteny. Příroda se vyřádí ať už v podobě záplav, hurikánů, tsunami nebo krutými mrazy. Země mnoho nevinných a lidstvo se cítí ublíženě. Ale vzpomene si někdo také na to, co sám za celou tu dobu udělal přírodě? Jen hrstka. Nemluvě o tom, že při samotných válkách zemře daleko více lidí. Paradoxem je pak to, že člověk v ní bojuje právě o kus země.

Co jsem tím vším chtěla říci? Jen to, že na Zemi nikdy nebude klid, dokud člověk bude žít na úkor přírody, protože ta mu to vždycky vrátí. A člověk zase rychle zapomene. Tak to bude pořád dokola a já budu každé ráno číst noviny s titulkem: Příroda se opět bouří!

BARBORA USTOHALOVÁ (septima)

Pololetí se blíží...

Rok co rok je období druhé poloviny ledna spojeno s vysvědčením, stejně jako se zběsilým uzavíráním známek. Samozřejmě že všichni máme spoustu předmětů, dokonce i my, co budeme za rok maturovat (doufám).

Velice oblíbeným argumentem v tomto případě je, že jsme gymnázium se všeobecným zaměřením, a tudíž se máme zabývat vším. Podle mého názoru však postrádá smysl učit se něco, co nikdy neupotřebím a co zapomenu, jakmile nadobro opustím brány školy. Tím chci naznačit, že mne vysvědčení nijak moc nezajímá, podstatné pro mne je to, co vím, a jen to má podle mě valný smysl. Samozřejmě s tím můžete nesouhlasit, je to pouze můj subjektivní pohled.

Je tu skoro vysvědčení,
pololetní hodnocení.
Jen se pěkně snažte,
nebo bude hašte.

PETR CHOCHOLÁČ (septima)

Nešlo by to bez něj?

Vysvědčení? Samozřejmost, bez které si školu nedokážeme představit a bez které by snad ani nemohla existovat. Mělo by nám dávat přehled o našich vědomostech, ale já čím dál víc zjišťuji, že známkovací hodnocení je krajně neobjektivní.

Trojka je považována za špatnou známku, ale přitom samotná skutečnost, že prospějeme, úplně stačí. Zvláště o pololetí. Někteří rodiče prostě mají pocit, že když existuje ještě lepší prospěch, než je ten náš, který je i přesto velmi dobrý, tak se kdovíco stalo.

Nevím. Snad se snaží na svých dětech vylepšit chyby, kterých se dopustili sami, nebo žárlí na naše spolužáky typickým: „Když to dokáže tenhle, tak ty musíš taky!“ Napadlo vás někdy, milí rodičové, že už to třeba líp nejde? Nakonec zjistíme, že naši rodiče vůbec neměli jednobarevné vysvědčení, bylo zpravidla zpestřené spoustou zajímavějších známek, na které my nesmíme ani pomyslet.

Mnohem lepší by bylo slovní hodnocení, ve kterém by mělo být poznat, že nás učitel dobře zná, ví, čeho jsme schopni a čeho všeho můžeme dosáhnout. A ne hodnotit nás podle anonymních testů, které stejně vypovídají jen o momentální připravenosti a ne o celkovém přehledu. Rodiče by alespoň nevyžadovali, abychom byli nejlepší, a pochopili by, že i my máme spoustu kvalit a předností, i když se na našem vysvědčení vyskytují, alespoň podle nich, špatné známky.

A nakonec vzkaz pro naše rodiče, kteří se tolik bojí, aby z nás něco bylo, abychom to někam dotáhli: „Neberte to tak vážně!“

EVA SVOBODOVÁ (septima)

Jsme lidi a hrajeme lidem

Kdykoliv jsem byla na nějakém koncertě, sledovala jsem, jak se ty hvězdičky chovají na pódiu, před hraním i po něm. Často jsem bohužel vyzozorovala namyšlenost typu „...teď jsme tady my a nic jiného neexistuje!“ O to horší bylo muzikantovo zklamání, když publikum chvíli postálo a potom odešlo.

První kapela, která můj pohled změnila, byla Propaganja. Jejich ohromně upřímný výstup a velmi exotický styl hudby získaly Propaganji úspěch a troufám si říct i zástupy fanoušků. Sešla jsem se tedy s nimi na sokolovně v Hrušovanech, kde prý zkouší, jak to jen jde, a položila jim pár otázek. Odpovídal mi převážně Hrbol, zpěvák kapely.

Dost mě pobavil příběh o alfavnách, díky kterým vznikl název Propaganja. „To jsem byl tady na sokecu na záchodě. No a člověk, když koná tři určité věci - milování, usínání a vylučování, tak se dostává do alfavn a pomocí nich přichází do styku s dobrými nápady.“ „To bylo tak čtyři roky předtím, než jsme začali hrát. Poprvé jsme se vlastně sešli někdy v létě 2003,“ dodává bubeník. Hrbol se s úsměvem zamyslí: „Jasně, na sokecu tehdy došlo k takovému ochechulóznímu večírku. S pár lidma jsme si zahráli, slovo dalo slovo, no a je to tady.“

Kapela má vždycky co dělat, aby se vůbec vlezla na pódium. Není se čemu divit - když jsou kompletní, je jich deset. „Je nás sice deset, ale v pěti už jsme schopní hrát, v deseti to jde bohužel těžko,“ potvrzuje Hrbol se smíchem mou domněnku, že tolik lidí se přece pravidelně nemůže scházet v plném počtu. „Nebráníme se jakýmkoliv nástrojům.“ Což mi potvrdil jeden jediný pohled do zkušebny. Bicí, basová kytara, dva saxofony, didžerida, troje bubínky - po poučení vím, že je každý jiný, klávesy, trumpeta, chřestidlo, špalíčky, valcha, píšťalka.

Zajímal mě největší úspěch. Odpovědí byla další vtipná historka. „Ten ještě nepřišel. Ale zatím asi v Litomyšli, kde jsme hráli na ulici, naproti fízlárně v pět hodin odpoledne. Lidi, co procházeli, tak nejenže neutíkali, ale zastavovali se, smáli se a dokonce taky poslouchali.“ „A kolik máte písniček? Která je první a která nejoblíbenější?“, - „Máme bohatý archív a nejlepší je vždycky ta, co se hrála jen jednou. První byla...“ Hrbol zavzpomíná a pokračuje: „...Vanda je lajda. Vznikla v autě za jízdy.“ Písničky si můžeme mimo jiné poslechnout i na CD. Je to pouze demoverze. K sehnání je ve výčepu na sokolovně, na koncertech a na freemusic. „Přímo na obalu CD jsme uvedli, že bychom byli rádi, kdyby si je lidi vypalovali. Ať se šíří co nejvíc. Nám ušetří práci a všichni budeme spokojeni. Obal na požádání klidně pošlem.“ Zaujalo mě, jak vznikají texty. Jednoduše se musíme dívat kolem sebe, co je kde napsané. „Například textem písničky Tikkurila je internetová adresa jedné firmy na barvy.“ A Hrbol se tím pádem sám postaral o další dotaz. „Máte nějaké internetové stránky?“ Stručně a výstižně - už se na tom pracuje.

Věřte, nevěřte - na konci povídání už jsem měla od neustálého úsměvu křeč v čelisti. Vysvobodil mě Hrbol, když začal vést duchaplný monolog. „ Jsme čistě dobrovolná kapela, lidi se do hraní nenutí. Kdo přijde, ten hraje, kdo nepříjde, tak tady není, a kdo nechodí na zkoušky, nehraje na koncertech. Nejsme žádní vesmírní lidé, jsme lidé a hrajeme lidem. A to nás baví.“

Poděkovala jsem za rozhovor, posadila se na židli a zaposlouchala jsem se do hudby této veselé kapely.

ROMANA ZETELOVÁ (septima)

Anglické divadlo

Pár dní před Vánoce se studenti nejstarších ročníků vydali na divadelní představení v angličtině Lord of the Flies neboli Pán much podle románu anglického spisovatele Williama Goldinga. Hrál se v kulturním domě Rubín v Brně - Žabovřeskách. Drama přemítá o osudu skupiny chlapců, kteří byli zanecháni sami na opuštěném ostrově v době, kdy se svět pouští do války. Sami promění klid a mír tropického ostrova doslova v peklo.

Toto představení mě trochu zklamalo. Možná je to tím, že ho srovnávám s předchozími, která jsem už viděla, naprosto mě nadchla a klidně bych na ně šla ještě jednou, např. The Christmas Carol podle Charlese Dickense nebo An Inspector Calls. I když zde byly humorné scény, celkově na mě děj zapůsobil jako krutý. I když to byl asi autorův cíl. Každý příběh nese nějakou myšlenku, nad kterou bychom se měli zamyslet. Goding si zde klade otázku, jestli jsou lidé od přírody krutí, nebo jestli je krutost výsledkem působení lidské společnosti na člověka.

Divadelní skupina American Drama Group Europe ve spolupráci s TNT Theatre Britain si vytkla jeden hlavní cíl - šířit anglosaskou kulturu v původním jazyce a v co nejvíce zemích. Byla založena rodákem z Ohia, hercem a producentem G. R. Marshalllem roku 1978 v Mnichově. Zpočátku se představení konala jen na místní univerzitě, později se přenesla do dalších německých měst a nyní herci z Velké Británie, USA a Kanady cestují po dvaceti pěti zemích, a to nejen evropských. Svými výkony už potěšili i publikum v Japonsku, Singapuru, Hongkongu a Koreji.

Pokud jste si z anglického divadla odnesli podobné dojmy jako já, tak když už nic jiného, měli jste aspoň možnost procvíčit si svou angličtinu. Není důležité rozumět úplně všemu, ale pochopit!

MICHAELA ROHREROVÁ (oktáva)

Vánoční besídka

Jako každý rok těsně před Vánoci, tak se i tentokrát uskutečnila školní besídka plná příjemných představení. Starší ročníky, které už nějakou tu besídku zažily, se shodují, že právě ta letošní (letošní s ohledem na školní rok) byla jednou z nejvydařenějších.

Hned na úvod nám zazpívala téměř celá sekunda společně s panem profesorem Antonínem Továřkem dvě písničky v angličtině. Pěkné vystoupení doprovázely pobavené pohledy diváků na všechny účinkující ve skotských sukních. Studenti Stanislav Žilka, Martin Svoboda a Jan Saňka ze septimy, kteří u nás na škole organizují soutěže ve florbalu, při besídce slavnostně odměnili nejlepší florbalové hráče. Po rozdělení všech cen jsme mohli zhlédnout jednu z nejúspěšnějších scének letošní besídky s názvem „Cesta českou minulostí, aneb dějiny, jak je neznáte“ v podání celé třídy kvarty a hostujícího pana profesora Vlastimila Čecha.

Výbuchy smíchu způsobili žáci sekundy, kteří předvedli vynikající parodii na jednoho z našich vyučujících. Dvě odvážné a pohybové velice nadané slečny – roztleskávačky – z primy nám ukázaly, že i jako nejmladší ze školy zvládnou náročnou sestavu. Do pohádkové vánoční doby nás zavedla celá třída septima, včetně svého třídního učitele. Zahráli pohádku O měsíčníku, slunečníku a větrníku. Zábavnou scénku „Tma jako v pytli“ si pro nás připravilo několik studentů tercie.

Poté nám předvedli sextáni své záhadné pohybové kreace „Ministerstva švihlé chůze“. Nejmladší prima nás rozesmála předvánočními a vánočními perličkami a závěrem nás pobavil pan ředitel s některými jedinci z tercie odpočítáváním a přáním veselých Vánoc. Zapomenout ovšem nesmíme ani na oktávu. Naši nejstarší gymnazisté sice v původním programu besídky chyběli, ale nakonec si zřejmě dali říct a sborovým zpěvem několika koled nám ještě před posledním číslem programu navodili hezkou předvánoční atmosféru.

Už teď se těším na příští besídku a doufám, že se opět bude na co dívat.

NELA FEJTOVÁ (sexta)

Luštěte s inTELEktem !!

Pouze čtyři z více než stovky odběratelů inTELEktu se odhodlali nám dodat lístek s řešením naší „vánoční“ krížovky – a z nich jen dva vyřešili úplně správně její tajenku, která zněla: **KEŽ BY LIDĚ BYLI CELÝ ROK MILÍ JAK O VÁNOCÍCH**. Volný odběr tří čísel našeho časopisu od ledna do března si tak zajistili Klára Mertlíková z oktávy a Jan Saňka ze septimy. Krabice pro vaše řešení bude tentokrát připravena hned ode dne vydání tohoto čísla a ne až za dva týdny jako předtím (mohou za to ovšem Vánoce!). Vhazujte do ní lístky s celým zněním tajenky a připište své jméno, příjmení a třídu. Na tři vylosované řešitele čeká bezplatně inTELEkt od února do dubna.

Pepičku, jestli budeš mít na konci roku dobré vysvědčení, tak tě vezmeme přes prázdniny do zahraničí. – Ale tati, vždyť ... (dokončení v tajence)!

POMÍČKA: KERAMO, MATYS, OCIMIUM	ZÁVODNÍ SÁNE PRO JÍZDU NA BRISE	KONEC TAJENKY	PLANETKA NAZVANÁ PO BOHU LÁSKY	STARO- ŘÍMSKÝ DOMÁCÍ BUŽEK	AUTOR: ANTONIN TOVÁREK	JELEN S OSMI VÝSADAMI V PAROŽÍ	CHEMICKÁ ZNAČKA VÁPNIKU	JENOM (SLOVENSKY)	BÝVALÝ ČS. STOLNÍ TENISTA	ZAČÁTEK TAJENKY	Č. HEREC ČLEN ND 1892 - 1922
TRAVNATÁ ROVINA					BOTANICKÝ NÁZEV BAZALKY MALÝ LOK						
LIBRETISTA PRODANÉ NEVĚSTY											
HOSPO- DÁŘSKÝ PRACOVNÍK					TRNOVNÍK ORG. SLOUČE- NINA						
KONIK S BILOU SRSTÍ NA ČELE											
JMÉNO SPISO- VATELE MC BAINA			MORSKÝ PTÁK NEZAKA- LOVAT								
NAŠ ATLET - VÝŠKAŘ				PATŘÍCI KÁTĚ POLO- DRAHOKAM							OLDŘIŠKA (DOMÁCKY)
KYSELÁ POCHUTINA					PRAŽSKÝ PODNIK VĚTŘÍK (BAS.)						
NEKOVOVÝ PRVEK											
INTELEKT Č. 5 LEDEN 2006						TLAČENICE JM. SLOV. HOKEJISTY CHÁRY					
JEDNO- DUCHÉ LŮŽKO Z PRKEN											
NÁHRADA JINÝMI SLOVY											BAKLAŽÁN
ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA											
SPZ OKR. RYCHNOV NAD KNĚŽNOU			PRACOVNÍK V CÍRKUSE PŘEDLOŽKA		BYTÍ, JSOUCNOST JEDEN ZE SMYSLŮ						MPZ POLSKA KORALOVÝ OSTROV
KLADNÁ ELEKTRODA											
STAŘEC (HANLIVĚ)							JEDLÉ PLODY STROMŮ A KEŘŮ				
							BOLKŮV KUMPÁN				